

Slovenski čebelar in sadjerejec.

Glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva
za Kranjsko.

Izhaja vsaki mesec enkrat in se pošilja udom brezplačno; neudom za 1 glđ. 30 kr. na leto.

Inserati in priloge računijo se po najnižji ceni. — Letnina za ude znaša samo 1 glđ.

Obseg: Naravni in umetni roji. (Konec.) — Sadnemu drevju koristne živali. — Naši dopisi. — Inserati.

Naravni in umetni roji.

(Spisal Iv. Jurančič.)

(Konec.)

Kakor pri vsakem z svojega navadnega stališča preseljenem panju, tako tudi pri preganjavcih, je veliko ležeče na vremenu ali času, v katerem ima na novem stališču svoj prvi izlet. Če je vreme hladno, vetrovno, tedaj pustimo čebele pri miru in jih še od izleta zadržujemo z dimom ali s kropljenjem vode. Kadar pride pa lepo vreme, tedaj je pa še le dobro čebele vabiti k predigravanji s tem, da jim sladkorjeve ali medene vode skoz žrelo brizgamo.

Rodovitne matice dobijo se, kakor smo že omenili, ako slučajno kako ljudstvo oslabi, matica pa še ostane. To pa je redko kedaj; tudi bi nam ne bilo prav, ako bi se uničilo toliko starih ljudstev, kolikor rojev si želimo. V jeseni je gotovo matic dovolj, kadar panje podiramo ali slabeje družimo. Pa kaj nam pomagajo te matice v jeseni, ko jih porabiti ne moremo, ker gotovo mislim, da ne bode delal nobeden čebelar v jeseni preganjavcev. Če hočemo imeti v zgodnji pomladi rodovitnih matic, morali bi jih od jeseni prezimiti, kar se pa morebiti o desetih slučajih ne posreči in še takrat truda ne povrne. Bolje je, ako si spomladi, prej ko je mogoče, mladih, rodovitnih matic izredimo. To se zamore vršiti že takrat, ko je že trotova zalega zadelana, kar je navadno, ko čebele že močno hlačice nosijo. Potrebno je za to najpred, da odvezamemo kakemu močnemu panju roja, t. j. nekoliko čebel z matico. Tako matice oropano ljudstvo nastavi potem hitro več matičnih celic. Za to mu pa ne smemo odvzeti preveč čebel, da bi ga zlo oslabili, da tim hitreje veliko celic nastavi. Ker pa ta panj sam za se potrebuje le eno matico, dela toraj že naprej onim rojem, ki jih mislimo še pozneje narediti. Da dobimo prav veliko matičnih celic, preskrbimo panju tak sat, kateri ima ob kraju le tu in tam vmes z jajčicami zasedene celice. Ako bi bile jajčice po robu sata v vsakej celici, bi se potem iz teh narejene matične celice težko izrezovale. Čez nekoliko dni videli bomo na takem satu gotovo več matičnih celic. Tretji dan lahko pregledamo, če so matične

celice pregosto skupaj nastavljene, lahko p. med tremi srednjo razdenemo, da potem ostale lože nepoškodovane izrežemo. Ko se čebele pozneje v toplih dnevih niže pomaknejo, nastavljajo posebno rade matične celice, če sat z zalego odrežemo tako, da seže prerez do jajčec ali majhne zalege. Na tako odrezanem satu nastavijo čebele večkrat toliko matičnih celic, da se ena druge tišči, ker jim je tukaj nastavljanje prav lahko. Odrezan kos sata ima pa na prerezu tudi jajčice in ličinke, toraj ga lahko pritrdimo na satnik, se vé, da s prerezom navzdolj, ter ga damo temu panju nazaj ali kakemu preganjavcu, da tudi na tem matične celice nastavlja. Pogosto pokladanje, čeravno je še medu v panju, spodbuja čebele, da nastavijo prav veliko matičnih celic in da matične ličinke obilno pitajo.

Večina celic dozori še le dvanajsti dan po odstranjenji stare matice, da izlezejo mlade matice iz njih. Takrat prejedjo pokrovček, kateri v podobi kapice pade na dno panja v znamenje, da je mlada matica že izležena. Včasih obvisi pa ta pokrov tudi na celici. Zgodi se pa tudi, da prva matica zapusti celico že deseti dan, ako bila je za njo 6 dni stara ličinka odbrana. Druge matične celice potem čebele hitro raztrgajo in bube v njih pokončajo.

Tako mora preganjavец, kateri je prisiljen si izvaliti matico sam iz čebelne zalege, čakati kakih 12 dni. S tem zamoremo preganjavcu prihraniti veliko časa, da mu damo eno teh matičnih celic, ki jih je omenjen, matice oropan panj odveč nastavlil. Na ta način dobi preganjavец kakih 10 dni prej matico, to je za takovega roja že veliko, ker čebele le malo ali celo nič ne delajo, dokler še matica ni izležena in oprášena, toraj bilo bi o dobri paši veliko zamujenega. Vporaba zadelanih matičnih celic pri umetnih rojih je toraj veliko koristi in ravno v tem leži glavna prednost umnega deljenja pred naravnim rojenjem. Toraj treba reč bolj na tanjko pogovoriti.

Najpoprej moramo pomniti dan, kdaj smo panju odvzeli matico ali naredili preganjavca zato, da bi sam nastavlil prav veliko matičnih celic. Če tega ne vemo, je čas za izrezovanje matičnih celic takrat, ko je vsa zalega na dotičnem satu zadelana. Ker so bile v nekterih celicah še jajčice, ko se je matica zgrešila, tedaj moralo je med tem že najmanj osem dni preteči; tudi je bolje, da se izreže celica en ali dva dni prej, kakor eno uro poznej, ko je že prejedena. Ni potrebno, da bi izrezali vse na enkrat, ampak stareje poprej in mlajše pozneje v tem redu, kakor so se ena za drugo zabubile. Tega se prepričamo, če tretji ali četrti dan pogledamo. Videli bomo, da so nekatere matične celice že zadelane, druge še ne, da so ličinke v poslednjih tu večje, tam manjše, lahko si toraj zapomnimo, v katerem redu se čas dozorenja celic vrši.

Izrezovanje celic mora se pazljivo goditi, da se ne poškodujejo. Ako se to zgodi, mora se celica spet z voskom lepo zamašiti. Matično celico moramo prilepiti v panju tam, kjer je gorkota največja, na rob ali tudi na sredini obsedenega, z zalego napolnjenega sata, v katerem izrežemo za to z nožem luknjo ali pa naredimo s prstom jamo. V tako pripravljen prostor prilepi se celica tako, kakor bi jo čebele same tu nastavile.

Posebno lahko damo celico preganjavcu, kadar je ena sama celica na enem satu. Obesimo namreč sat s čebelami vred, kar jih je na satu, v dotičen panj. Te čebele branijo matično celico, da je one, ki so prej v panju, ne umoré. Tako se sme to veliko prej storiti, kakor če damo preganjavcu celico brez čebel, ker v tem poslednjem slučaju morajo čebele preganjavčeve prej svoj brezmatičen stan čutiti.

Ako preganjavec matično bubo v celici umori, ni mu dobro dajati druge, ker se navadno enako z njo zgodi. Takemu roju dajmo mlado matico, ki se je morebiti ta čas pri drugem preganjaveu izvalila, ali pa mu pustimo, da si sam izvali matico iz zalege. Kadar matične bube ni več v celici, moramo se prepričati, je li sama kot izvaljena matica izlezla, ali so jo čebele umorile in izvlekle. Dobro je tudi, da opazujemo mlado matico, ali je nepoškodovana in popolno odrastla, drugače mora se odstraniti in oskrbeti druga. Če damo preganjaveu mlado matico, ne zapirajmo je, temveč spustimo jo prosto med čebele na sat z zalego. Dobro je, da jo z medeno vodo pokropimo, da se čebele hitreje z njo sprijaznijo. Priporoča se tudi, čebele z dimom okaditi in omamiti, predno se jim matica doda.

Vender, noben umetni roj, kakor tudi izrojen starec, še ni zagotovljen, dokler ni matica oprášena. Le tedaj se vse opravi v panju spet redno in pravilno vrši, kadar matica spet zalego nastavlja. Veliko dá se na umetni način doseči, vendar oplemenenje matice mora se s potrpežljivostjo pričakovati, ker je odvisno od vremena in od drugih okolištin. V hladnejih letnih časih, ko je manj trotoev, vrši se plemenjenje matice v časih še komaj v 2 do 3 tednih, v toplem poletju zgodi se pa to navadno v 8 dnevih. Spomladi in v jeseni, ko je že prav malo trotoev, zamore se prašenje matice nekoliko pospeševati s tem, da panje z mladimi maticami in one s troti k istočasnem predigravanju privabimo z medeno ali sladkorno vodo, katero jim skoz žrela brizgamo.

Oplemenenje matice da se spoznati v dveh dneh, ker postaja njen ozadek debelejši, očitiden dokaz so pa jajčice, ktere novooprašena matica že tretji dan v celice nanese. Sedaj le ima še matica svojo popolno vrednost. Sedaj zamoremo matico panju odvzeti in jo drugod za preganjavea porabiti, če smo namenjeni temu panju prepustiti nalogo, da nam matice za nova ljudstva odgojuje. Če damo tako mlade matice oropanemu panju hitro matično celico iz drugega panja, dobimo spet čez 10—14 dni rodovitno matico iz njega. Tako znamo nekatere slabše panje rabiti v izgojitev matice, da nam ni potrebno močnejih panjev motiti z odjemanjem matice, da se tako pri teh zalega neprenehoma nastavlja in vali ter se število čebel tim bolj množi.

Na ta način, da pri močnejih panjih nastavljanje zalege nikakoršnega prenehanja ne trpi, je mogoče tudi panje zdatno pomnožiti, ker se vsakemu močnejemu ljudstvu v teku poletja lahko odvzame čebel za 4—6 umetnih rojev. Tako lahko čebele zmiraj k delu spodbujamo, če same nočejo rojiti, ker pri preobširnem številu delavk panja srednje velikosti tudi delavnost čebel pojenjuje. Vidi se to posebno v toplejih dnevih, kako namreč veliko čebel leno, brez dela pred žrelom leži, ktere na omenjeni način dobro porabimo, ter storimo, da se tudi delavnost čebel v enakem razmerji proti njih številu množi.

—*—

Sadnemu drevju koristne živali.

Videli smo, da je človeku le včasih mogoče pokončevati škodljive živali, nasproti pa tudi zapazimo, da storé to, česar človeška roka ne more, druge živali! Drevesu škodljiva žival ima na svetu gotovo svoj namen, ki ga mi ne moremo spoznati, in ko doseže namen, odstrani vsega mogočnega tako žival, posebno po pticah, katere oznanjujejo Njegovo modrost. Razen teh še veliko drugih živali služi človeku, ki je krona stvarjenja, kakor bomo videli.

Narava sama se uklanja človeku, ponuja mu svoje moči, da jih povoljno obrača v svoj prid! Narava sama dela človeku korist po postavah, ki jih je neizbrisljivo zapisal Božji prst!

Omeniti hočemo najvažnejše in koristnejše živali, ki sadjerejem skazujejo posebno ljubav; med temi so:

1. Krt, kateri živi od ogreev, mešičkov vsake baže in mrčesov bivajočih v zemlji, ki so sadnim drevesom in posebno koreninam zelo škodljivi.
2. Netopirji se hranijo od mrčesov, ki letajo zvečer v zraku.
3. Žolne, ki izvlečejo vse mrčese izpod kože dreves in jih pokončajo.
4. Kukavica se hrani od različnih, najbolj kosmatih gosene, in pokonča tako veliko sovražnikov sadnega drevja.
5. Senice živijo največ od mrčesov in od zalege metuljev.
6. Škorec pokonča veliko ogreev in metuljevih ličnikov.
7. Lastovke živé od muh in drugih sadju škodljivih mrčesov.
8. Žabe, krote, kuščerji, kateri živé le od mrčesov.
9. Krešič in roparski hrošči, ki pokončujejo ličnike in mešičke drugih škodljivih mrčesov.
10. Osa goseničarica izleže lastna jajca v jajca drugih mrčesov in jih tako pokonča.
11. Pajki se živé tudi od različnih mrčesov in muh.
12. Ptice sploh, ki živijo od različnih mrčesov in gosene, ki sadjerejem toliko škode naredijo.

Ptice so, sadjerejec! tvoje največe prijateljice. Skrbi torej, da si ohraniš take dobrotnice, skrbi, da se ti množé taki prijatelji, ki te tako dejansko ljubijo. Nikar jih ne preganjaj! In neporednega fantalina, ki ne zna družega, nego stikati po gnjezdih in nedolžne živalice moriti — primi ga, vrlo dobro, in zabij mu občutljivo v glavo, kedaj je počenjal svoje vražje delo! (Konec prihodnjic.)

Naši dopisi.

Po znanih pravilih je namen našega društva, da se društvo razširja in utrdi, sploh, da čebelarstvo in sadjereja napreduje. Mislim, da predsedništvo gotovo svojo nalogo vestno in po mogočnosti izpolni. Je li pa potem že vse storjeno, da društvo obstoji, — pa ne samo obstoji, — temveč tudi napreduje.

Kakor gotovo ne obstoji društvo samo iz predsedništva, tako tudi ono samo ne more društva po konci obdržati. — Toraj tudi ostali obstanek društva, to so njegovi udje, mora predsedništvu podporno roko pokloniti.

Kakor bi smeli po pravici soditi, spada najmanj tri četrtine čč. gg. udov našega društva med izobražene in učene p. n. prebivalce mile nam Slovenske dežele*), kateri pero in črnilo kot svoje vsakdanje orodje rabijo; dalje, če se ne motim, je nad polovico čč. gg. udov, ki so prav izurjeni čebelarji, vsi ti podpirajo društvo s pisajočo roko. Ali kako bi radost našim udom rastla, pravo veselje k čebeloreji v srcih čebelarjev in tudi drugih utrdilo, ter tako število udov z vsakim dnevom naraščalo; ako bi se ta podpora v pismenem pomenu pomnožila. Vsak ud gotovo težko čaka dneva, kdaj bi spet list dobil, misleč: sedaj bo spet kaj novega o čebeloreji.

*) Ktera tako gorko želi podpore v čebelarskem slovstvu.

Ne zamerite! če. gg. društveniki, da Vas spodbujam; pišite radi, kadar vam čas lepo priliko ponuja. Ta ali uni vé morebiti kaj posebnega imenitnega za čebelarje, drugi storil je kako skušnjo, ker mnogo Vas je že (spoštovanih) starih čebelarjev, ki ste že o tem marsikaj doživeli. Do sedaj, kakor se razvidi, ni še manjkalo uredništvu prostora za tiskanje preobilno doposlanih spisov. *)

Mislim pa tudi, slavno uredništvo bode z veseljem pridjalo kake pol pole papirja k slehernem listu, ako dopošlje se mu obilno koristnih in lepih spisov. **) To bilo bi ravno najpotrebneje, da list obsega temeljitih in koristnih reči. Po tem še le, ako se list tudi drugim, t. j. neudom, priljubi, imamo se nadjati zdatnega napredka in razširjanja društva.

Sedaj oglejmo si pa nekaj družega. Znano je, da se cena raznih pridelkov nasprotno ravna po njih obilici, t. j. več se ene reči pridela, manjša je nje cena. Enako je tudi s čebelnimi pridelki, kar pa še posebno, da so čebelarke dobre letine v sedanjem času že precej redke. Lansko leto n. pr. bilo je pri nas veliko medu, pa kaj — kilogram po 16 do 20 kr.

Iz tega uzroka predrznem se sl. uredništvu predložiti sledeče:

Bere se tudi v pravilih našega društva, da skrbi predsedništvo tudi za to, da udje svoje pridelke po mogočno visoki ceni spečavajo. Gotovo je predsedništvo pripravljeno tudi tej obljubi zadostovati. Vsak ud bil bi gotovo vesel, ako bi v jeseni svoje čebelne pridelke, med in vosek vedel spraviti naravnost v določno in zanesljivo kupčijo, da ne bi bil prisiljen prodati medu, kakor ga medarji, med kterimi še vsi pravično ne ravnaajo, plačati hočejo. K temu bilo bi toraj v občni korist društvu, ako bi si ustanovilo v kakem večjem mestu društveno prodajalnico, ktera bi med in vosek od družnikov kupovala in drugim ljudem prodajala. Prodajalnica naj bi pa tudi skrbela, da se promet medu razširi, ker ga je sladkor v novjšem času v kupčiji in raznih porabah spodrinil. Skrbelo bi se toraj, da kupčija z medom zopet nekoliko bolj v tok pride.

Ako bi prodajalnica prodajala med na razne načine: v satovju, očistenea, kakor tudi razne pijače, ktere se dajo narediti iz medu, posebno dobro vino bi se morda smoter dosegel. Za vse potrebe je pa med skoraj tako dober, da še bolji, kakor sladkor, n. pr. za čaj je veliko bolji, prav dober tudi za kavo; tudi dobro južino (kosilo) daje med s kruhom. Kako dobro bi bilo, ako bi starši dajali otrokom kos kruha z medom namest sladkornih reči, posebno v mestih, da potem tak otrok, ki je 20 let star, že polovico zob nima zdravih, ter jih zdravnikovim kleščam mora izročiti v sled mnogokratnega vživanja sladkorja.

Tako in enako naj bi se priporočala in razširjala poraba medu in marsikter goldinar ostal bi med nami, ki smo ga potrebni, sedaj gre pa, Bog vé kam — v sladkorne tovarne in kupčije med bogate ljudi, kteri imajo že denarjev davno preveč.

Na tak način, mislim, bi doseglo naše društvo prav hitro svoj namen, bi se zdatno pomnožilo in tudi vsakemu posameznemu udu neposredno korist donášalo. Pa ne samo udom, temveč vsem slovenskim deželam bilo bi društvo v korist, ker bi tudi neudi društvenike posnemali, ako bi videli: ta ima lepo število čebelnih (polnih) panjev, toliko in toliko mu vsako leto donášajo; uni ima lep sadovnjak, ki mu tudi vsako leto gotov denar prinese.

*) Da, resnica je, prostor za „naše dopise“ je večkrat revno obložen in ni napolnjen. Prostor nam ostaje. Prosimo za dopise! Vse bodemo z veseljem sprejeli. Ured.

**) Prav radi!

Ured.

Sedaj prosim pa najpred sl. uredništvo nekaj besed na ta predlog; potem pa prosim tudi Vas, čč. udje, kaj porečete Vi na vse to, paznanite v prihodnjem listu.

Mislim pa, ako smo mi vsi, kakor čebele enega panja, da tudi za nas velja geslo, katero se v naravi pri čebelah resnično najbolj pokaže: „Z združenimi močmi!!!“

Dostavek uredništva. Vaš nasvet, blagorodni gospod, je hvalevreden in velike važnosti, škoda da ste malo prepozno z njim na dan prišli. Ko bi ga bili nekoliko časa popred v listu priobčili, postavil bi se bil na dnevni red zadnjega občnega zbora, za sedaj bode pa moral počakati do jeseni, ko bo zopet občni zbor, takrat se bo pa ta stvar temeljito pretresla in prevdarila. Do tistihmal morebiti še kdo drugi p. n. gg. naročnikov kako željo, misel ali dostavek nasvetuje. J—.

Od Sv. Ivana na Pirki, 14. marca. — Da si je bila letošnja zima zelo huda, mrzla in nagajiva, vendar čebelarji (kakor kaže do sedaj), ne bodo imeli zabeleževati mnogo mrličev, kar je bilo lansko leto baš nasprotno.

K temu ugodnemu položaju je dobro upljivala lanska poletna in jesenska paša, ker so si čebele v istem času vrlo opomogle in nanosile dokaj strdi, in so sedaj panjovi, kar sem se te dni osvedočil, še precej težki. Nadejamo se letos, ako ne bode tekoči, pa tudi prihodnji mesec z repom zvijal, zgodnjih rojev in dobre letine s čebelami. — 31. prosinca t. l. je bilo jasno in precej toplo vreme; čebele so prikrat izletele in se osnažile. 2. sušča sem zapazil, da so nosile že hlačice, toda danes sneži, ter zaprta je vsa narava ubogim živalicam.

Slutimo, da bode to vreme trajalo, vendar upamo, da se spreobrne na boljše koncem meseca.

V tukajšnji okolici je več prav marljivih čebelarjev, katere vse gotovo prekosil priprost možak Tomaž Ogrizek iz Rakitnika. On skupi za čebele in strd slednje leto lepo svoto, včasih 2 do 3 sto goldinarjev. Letos prezimuje 60 panjev. Gotovo lepo število! To bode v spomladi veselo šumenje rojev, pa tudi obilo posla. V jeseni se pridobi v teh krajih veliko medu, toda razprodati ga ni možno, kajti poslati moramo med na Gorenjsko, v Ljubljano ali kateremu potujočemu kupcu izročiti, in to pod ceno, kar se po domače pravi: darovati. Premišljeval sem ta nedostatek, ter prišel do sledečega rezultata. V Ljubljani in na Igu, pa tudi v družih deželah prirejajo vsako leto čebelarske sejmove; zakaj li ne bi osnovali za Notranjsko čebelski sejem v Postojni?

Tega sejma bi se udeležili čebelarji z Vipave, Krasa, Primorja, Pivke v občeh z vse Notranjske, tija do Jadranskega morja. Ta sejem bil bi v spodbudo ljubimcem čebeloreje, pa tudi pridelek bi se boljše in laglje razprodal. Nasvet je prav lahko izpeljiv; nekaj čebelarjev bi moralo stvar resno prevdariti, ter storiti potrebne korake. Naše čebelarsko in sadjerejsko društvo za Kranjsko naj blagovoli podpirati ta nasvet, ter pripomoči v uspešni razvitek čebeloreje na Notranjskem!*) G. G.

Mokriško. Letošnja pomlad nam čebelarjem ni nič kaj ugodna. Narprej nam je debel pomladanski sneg oslabil vse boljše panje. Čebel namreč ni bilo moč notri obdržati, ko je snežilo in ob enem skoraj solnce sijalo, hitele so iz panjev, ker je ravno isti čas leska najbolj cvetela in so imele že dokaj zalege; a vrnila se ni ne ena. Jaz zametoval sem jih te dni in pozneje sè snegom, meneč, s tem jih bom oplašil in ohladil, vode bodo tudi zadosti imele. Eni panji so me ubogali ter se

*) Čebelarsko in sadjerejsko društvo je pripravljeno v tej zadevi pomagati, a treba je k temu, kar sami omenjate, potrebnih korakov od strani ondotnih čebelarjev. Ured.

pomirili, narboljši pa posebno eden od teh je le vedno vun tišal, ker mu nisem dovolil, dobil sem pozneje na zadnji končnici dokaj mrtvih čebel, obrnil se je namreč, ker ni mogel spredaj na prosto, mislil je, bom pa tukaj vun prišel in je ondi ostal.

Narboljše pomladno cvetje nam je odšlo brez vse koristi. Hruška, črešnja, češplja, sliva, da celo jablana odevetela nam je v enem tednu v nar slabšem močnem suhem severozapadnim vetru, tako zvanim podsolnčnikom. Sedaj pripravlja se češminje k cvetji, od tega znabiti kaj dobimo, če se vreme obrne, kar danes pač kaže, če le ne bomo čakali paše tje do kostanja in akacije, kakor vlni.

Jaz mojim panjem sedaj med odjemljem, je veliko boljši, kakor jesenski, nima več tiste ostrobe, tistega okusa in grenkobe po kostanji, ter nasvetujem vsem čebelarjem, posebno tistim, ki imajo čebele ob kostanjevi paši, naj tudi tako store, vidili bodo, da dobé veliko boljši pridelek, kakor sicer in nič manj, kajti kdor hoče čebele ohraniti, mora jim tako ko tako medu pustiti, brez medu zamrjo mu gotovo, ne snedó pa tako nikdar več ne, kakor kar potrebujejo.

Ker je ravno čas rojenja, naj povem, kako napravljati umetne roje. Kmaló upam v 14. dneh bo že dobiti v čebelnjaku panj, morebiti tudi več, ki bo popolnoma poln, če ne medu, pa zalege in čebel. Sedaj treba rano v jutru, ko je hladno, a ne mraz, vzeti tak panj iz uljnaka, nese se ga v senčni kraj, ter pregleda če je res poln zalege. Ako se je to obistinilo in je tudi močen na muhi, poišče se sat, na katerem je matica, tega dene se z matico vred v nov panj, pred njega na sprednjo skončnico eden prazen sat in za njega enega praznega, potem pa se pridene še več nasnovanih satnikov, ali če se ni nadjati kmalo dobre paše popolno izdelanih satov; prvi sat na spredni skončnici morebiti tudi slab črn, ker v tega ne stavijo navadno zalege, tudi ga ne nanosijo z medom, služi jim le kot notranja stena, da varje solnčnega pripeka; le ako je panj dvosteni ali pa ima čebelnjak senčnice, tedaj včas tudi v prvi sat čebele zalego nastavijo. Na panj se zopet vrhnica pritrdi in postavi na mesto starca, starca pa, ko si mu satje vravnal in vrhnico pritrdil, vsaj za 3 panje oddaljen od prejšnjega njegovega mesta, sedaj od ravnokar odvzetega prviča.

Štirinajsti dan potem poje ti že v starcu matica; še ta dan, takoj zvečer ali pa drugi dan zjutraj odvzemi, kakor si odvezel pred 14. dnevi sedaj pevajočemu starcu prviča, prve 4, 5, 6 tudi večim, ter postavi prvece na mesto starcev, starce pa vsaj za 3 panje proč. Prihodnji dan zjutraj ali zvečer razdeni prveca, poišči matice v zalegi, tiste, ki so na spodnjem robu satu ali ob kraji, v velikih lepih lončkih so narlepši, daj vsakemu včeraj osirotelih eno, da obesiš v panj ali cel sat ali pa pritrdiš, kadar ti je matice zmanjkalo, le kos satu z matico na zadnji sat s klinec. Taki osiroteli in zopet osrečeni panji potem matice prav radi vzamejo, jo hitro in gotovo vplemene. Preglej jih vendar-le v 20. dneh za gotovosti voljo, vsaj tistega, ki se kaže, da bi ne bil dober.

Jaz tako napravljam roje že več let zaporedoma in se mi prav dobro sponesejo, veliko bolje, kakor naravni,*) razven tega imam še to prednost, da jih napravim o svojem času, namreč ko sem prost, ko za naravnimi ne morem iti, kakor bi hotel, ker moram biti pri svojem poslu.

Flor. Rosman.

*) Je že mogoče, da se Vam dobro sponesejo, a naravni roji so vedno najboljši. Za Vaš posel Vam pa gotovo Vaše napravljanje rojev narbolje ugaja, ker nimate vselej prilžnosti na roje paziti.

V Dolah na Koroškem. Pri nas smo imeli težko zimo; mraz sicer ni bil hud ali snega bilo je toliko, da se je sadno drevje pod njegovo težo lomilo.

Čebele sem dobro prezimil. 12. marca sem jih pregledal in osnažil; mrličev nič ni bilo, samo dva panja sta matici zgubila. Medu imajo še toliko, da se jaz ne vem spominjati, da bi ga bile v tem času kedaj toliko imele. Vresov med sem že davno notri videl. Zalege imajo obilo. Nekateri močni panjovi so že začeli zidati. Vresje se je prav lepo pokazalo, a sneg, ki je dné 13. marca začel padati je čebelam vso pašo v istem času zapadel. Nateplo se ga je več, ko en čevelj. Poleg snega jel je še tak strašansko veter pihati, da že dolgo takega ne pomnim. To trpelo je do sv. Jožefa. Takrat se je vendar spet na bolje obrnilo. Le Bog daj, da bi prav ugodno vreme nastalo, da bi naše čebelice dobro pašo imele, da bi dobilo obilo dobrih rojev.

Kaspar Mürtl vulgo Stoker.

Izza Mžaklje. April je minul in obiskal nas je sploh zelo priljubljeni in čislani majnik, a letos ne zasluži nikakoršne pohvale, marveč vsakdo želi, da, če bi imel take burke vganjati, kmalo mine in otide za pustim aprilom. Žal nam ne bode, naj le gre. Majnik poln cvetja pa sè snegom namešana zelenjad se nič kaj dobro ne vjema. Ni dovolj samo slane, še sneg mora biti. Vse zdihuje: „Kaj bo, kaj bo!“ Cvetje na drevji je zmrznilo. Orehi imajo vse vršičke osmojene. Krompir in turšica sta kakor „špehova solata“.

Čebelarji smo mislili, da bomo imeli obilo in zgodnih rojev. Že smo šteli, koliko rojev bo vsak prodal, koliko pa jih sebi ohrani. A majnik nas je dobro okreal in nas opomnil na narodni rek: „Račun brez oštirja rad spodleti“. Res spodletelo je naše upanje. Rojev ni skoro nič. Panjovi za roje pripravljeni bodo vložene matice vkončali, ali pa stare matice pomorili in po rojih bo. Če se vreme hitro na bolje ne obrne, bomo čebelarji letošnji majnik v „črne bukve“ zapisali.

—lj—

Roje

plačuje po najvišji ceni **Janez Modic na Jesenicah**; kdor želi kaj rojev prodati, naj se hitro oglasi.

Naznanilo.

Čebelarjam, ki imajo satnike z okvirji priporoča podpisani lipove remeljce za satnike, in sicer navadne 6 mm debele in 26 mm široke 100 podolžnih metrov po 1 gld. 30 kr.; če pa kedo drugačno mero želji, tudi rad urežem.

Za prijatelje izrezovanja z peresno pilo (Laubsäge) imam tudi urezane funirje z orehovega, javorovega, hruševega in družega lepega lesa po 4 in 7 mm debele po nizki ceni; pošilja se po pošti in železnici.

Jakob Žumer, Bled — Gorje.